

L*espurna

REVISTA DE LA SALLE CASSÀ DE LA SELVA

NÚM. 1 ♦ DESEMBRE 2013 ♦ ANY 1

Tenim una estrella...som La Salle Cassà

Descobreix més sobre l'escola dintre de la nostra nova revista

**Anunciï's a
la nostra revista.
El seu anunci
arribarà a més
de 500 llars.**

l*espurna

Interessats poseu-vos en contacte amb: escola@cassa.lasalle.cat

l*espurna

Núm. 1

Edita:

La Salle Cassà de la Selva

Director:

Germà Joan Casas

Consell de redacció:Jordi Dausà, Xevi Miralles,
Raül López, Joan Casas,
Miquel Casagran, M. Gràcia
Esteba**Correcció:**

La Salle Cassà

Redacció:Jordi Dausà, Xevi Miralles,
Raül López, Joan Casas,
alumnes i pares d'alumnes**Fotografia:**La Salle Cassà i arxiu de
l'escola La Salle Cassà**Publicitat:**

Raül López

Foto portada:Raül López i arxiu de
l'escola La Salle Cassà

Les opinons expressades i les imatges incloses en aquest número de la revista són propietat de l'Escola La Salle de Cassà de la Selva.

Salutació del director

Una salutació cordial des del primer número de l*espurna, la nova revista de La Salle Cassà que teniu a les vostres pantalles. Però, què és una espurna? En una primera accepció és «una partícula inflamada que es desprèn d'un cos en combustió o fortament rascab» de manera que podríem dir que aquesta revista vol ser una petita mostra d'allò que anem fent a l'escola, allò que de forma habitual anem cremant o rasant en el dia a dia de les aules. Una segona accepció de la paraula, «petita quantitat d'una cosa» ens porta a pensar en una revista que mostra allò que és l'escola a escala petita, com un tast de tot el que s'hi esdevé. Hi ha encara una tercera accepció de la paraula espurna que té a veure amb «persona espavilada» que és justament el que pretenem en la nostra acció educativa, espavilar les persones fins al seu punt màxim i d'acord amb les possibilitats de cadascú. La mostra d'allò que anem fent per aconseguir-ho és el que la nova revista voldrà mostrar.

La nostra escola, com totes les escoles, és una realitat canviant. Els nous temps exigeixen que mestres i pares ens adaptem a aquesta nova realitat que alguns intel·lectuals anomenen líquida. Des del curs passat que tenim comptes actius a Twitter i a Facebook, a banda de la nova pàgina web. Avui en dia, més que mai, la comunicació esdevé una eina de gran vàlua, i des de l'escola ens hem d'esforçar a potenciar-la. Per això tenim el plaer de presentar-vos aquesta revista. L*espurna té vocació de fer-vos més properes les activitats que els vostres fills i filles fan a l'escola, de facilitar-vos informació sobre el dia a dia de la Salle i també de donar-vos, si s'escau, eines per educar conjuntament els infants. La nostra intenció és que la revista tingui una sortida trimestral, completant el petit tastet que significa el Full informatiu. Mica en mica anirem ampliant el número de seccions i de continguts.

Tal i com manen els nous temps, l*espurna està concebuda com una revista digital, amb enllaços, fotografies i recursos multimèdia. D'altra banda, aquest format –cada vegada més escollit pels diferents col·lectius i institucions– és el més respectuós amb el medi ambient. La rebreu per correu electrònic a les adreces que vau proporcionar a l'escola a principi de curs.

L*espurna serà feta entre tots, i això inclou els nois i noies, sobretot els més grans. A través d'aquesta revista l'alumnat d'ESO podrà posar en pràctica en un entorn real els coneixements i les destreses que van adquirint amb el programa FAIG. D'aquesta manera es convertiran en protagonistes i la seva col·laboració serà necessària i real.

Avui neix l*espurna. Li desitgem una vida llarga i, sobretot, que esdevingui una eina útil. De ben segur que amb el temps anirà canviant i adaptant-se a les noves necessitats: aquesta és la màgia del món digital. De les aportacions de tots (Mestres, Alumnes, Pares i Mares, Patronat, Germans ...) en dependrà la seva evolució.

Ben cordialment

Germà Joan Casas, director

Escola de pares

Consells per a la lectura a casa

Un dels temes que més preocupa a pares i mares és la poca afició a la lectura. Per desgràcia no hi ha fórmules màgiques, però sí uns quants consells que poden ajudar-nos a fer que nens i nenes llegeixin amb més gust. Vegem-ne uns quants:

- Quan aneu a comprar un llibre sempre és positiu que el vostre fill us hi acompanyi. Si ells escullen el llibre hi haurà més predisposició que els hi agradi.
- Una volta per la biblioteca pública és una bona ocasió perquè el nen vegi diferents tipus de llibres i s'animi a escollir-ne algun. Sovint a les biblioteques i en algunes llibreries s'hi fan activitats per potenciar la lectura, algunes fins i tot en anglès.
- És bo que els nens i nenes, sobretot els més petits, us vegin llegir. Una manera de motivar-los és seure al seu costat amb el vostre propi llibre. És aconsellable que, alguna vegada, llegiu el mateix llibre que ells de manera que pugueu comentar-lo junts.
- Un infant mai no és prou gran com per deixar de sentir com el pare o la mare li expliquen un conte. A més de fomentar-li el gust per la literatura, és un bon moment per estar junts.
- La lectura té molta part d'hàbit: procurem que s'acostumin a llegir una estona cada dia. D'altra banda, cal no forçar-los en excés o se'ns girarà la truita.
- Si un nen ocasionalment vol abandonar una lectura perquè se li fa feixuga li ho hem de permetre. Ara bé, aquest fet no hauria de convertir-se en costum.
- És convenient que els nens i nenes llegeixin tant en català com en castellà.
- De tant en tant hauríem de demanar al nen que llegeixi una estona en veu alta. Això millorarà la seva entonació, pronunciació i ens anirà mantenint al dia del seu nivell. Malgrat això, cal recordar que el més important no és la lectura en veu alta, sinó la comprensió.
- No ens oblidem dels còmics i revistes infantils: són una eina molt valuosa per a pares i infants.
- De la mateixa manera que els vostres fills s'avorririen veient les sèries de TV de quan éreu petits, possiblement passi el mateix amb els llibres (tret de certes excepcions que han aguantat bé el pas del temps, és clar).
- Per acabar volem recordar una sèrie d'aspectes que, si bé són ben sabuts, a vegades no se'ls dóna prou importància: l'infant ha de tenir prou llum per llegir (la millor és la natural), hauria d'adquirir un hàbit postural correcte (esquena recta), llegir sense interferències externes (massa soroll o TV encesa)...

English corner

Una novetat a l'escola

Diversos estudis afirmen que la millor manera d'aprendre una llengua no és només augmentar el número d'hores d'estudi, sinó crear entorns on els nens i nenes puguin aplicar-la en situacions pràctiques. Fer una assignatura sencera en anglès és una bona manera de buscar aquestes situacions.

Fa anys que des de la nostra escola s'aposta per una millor implantació de l'anglès. Per això, aquest any els nens i nenes de sisè també fan Art en anglès, completant així el projecte que vam començar ja fa uns quants anys. A dia d'avui, qualsevol estudiant de Primària de la Salle Cassà estudia tota l'assignatura d'Art fent servir l'anglès com a llengua vehicular. De

cares a cursos vinents –i de manera progressiva– implantarem aquest mètode a la Secundària, a una part de l'assignatura de Medi. D'aquesta manera els alumnes de l'escola durant tota la seva escolarització tindran contacte amb l'anglès en un entorn diferent de les classes d'aquesta llengua.

Aquest any tenim una altra novetat: el conveni amb la prestigiosa Universitat de Cambridge. Des d'ara mateix els nostres estudiants poden examinar-se dels exàmens oficials que Cambridge convoca cada any. Aquests títols tenen un gran reconeixement, a banda de ser un element motivador de molta vàlua.

L'entrevista

Arnau Comas (2n d'ESO B)

Hola, som la Núria i la Laura i tenim l'honor de ser companyes de l'Arnau Comas, a 2n d'ESO a la Salle Cassà. L'Arnau, és el capità del Barça en la categoria d'Infantil A. L'altre dia va llegir un discurs davant de tot el club com a bon capità que és i nosaltres li volíem preguntar sobre què és estar en aquest equip i sobre com va ser l'experiència de llegir el discurs.

1. Quants anys fa que jugues amb el Barça?

Quatre anys.

2. Com vas arribar-hi?

Vaig fer un partit amb el Girona, i hi havia els entrenadors del Barça i em van veure jugar i em van dir per anar a fer les proves.

3. Com et vas sentir quan et van dir per anar-hi?

Primer no hi volia anar perquè en el Girona hi estava molt bé i havia acabat de fer amics nous. Però al final vaig decidir que sí.

4. Quants dies entrenes i quantes hores cada dia?

Entreno quatre dies i cada dia una hora i mitja.

5. Com t'ho fas per combinar el futbol amb els estudis?

Intento fer tots els deures que puc al migdia i al vespre quan torno i també estudio en el taxi que em porta a l'entrenament.

6. És molt difícil?

Bastant perquè hi ha cops que vaig a dormir molt tard per acabar els deures i cops que no els puc fer.

7. Quina posició ocupes quan jugues els partits?

Normalment de defensa però de tant en tant de mig.

8. Com vas ser elegit capità?

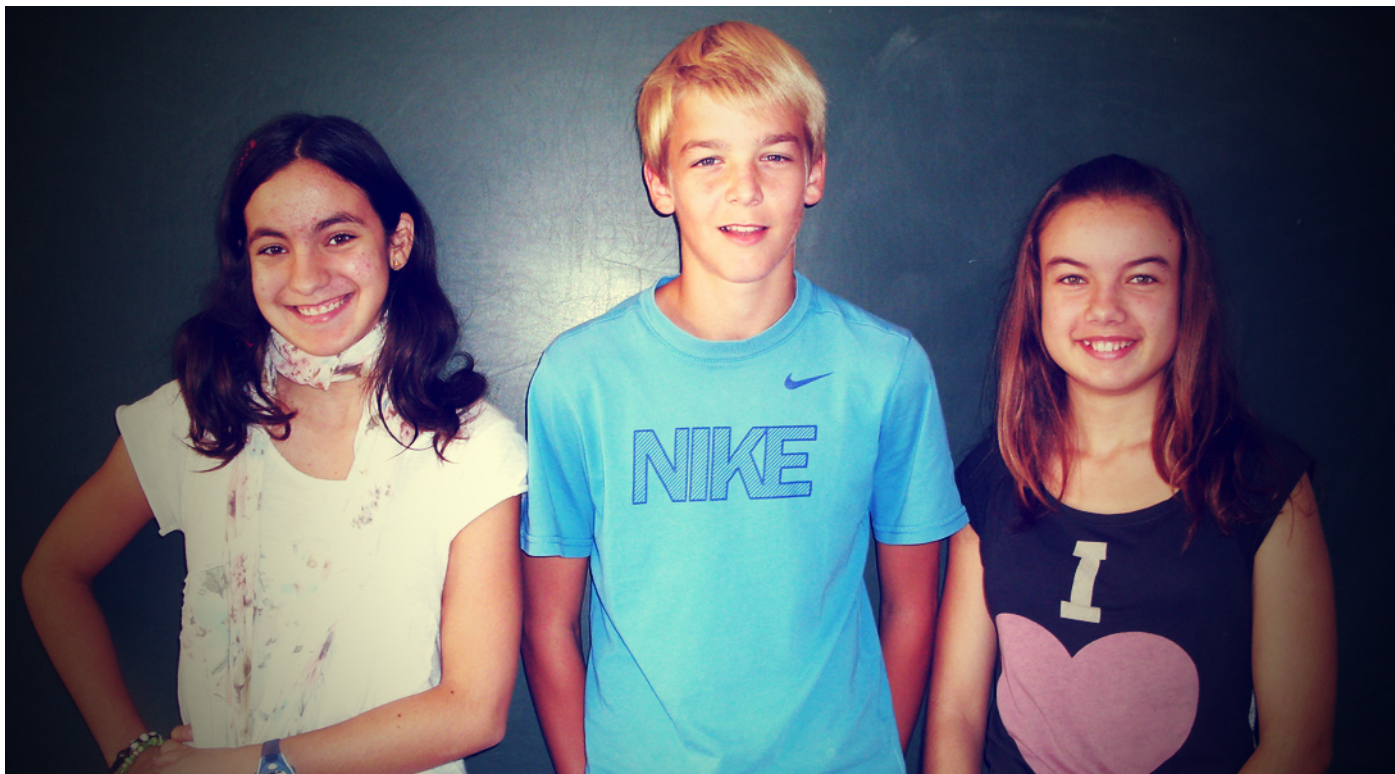
Tots els companys d'equip van votar quin era el capità que volien i jo vaig ser el que va tenir més vots i per tant vaig ser elegit.

9. T'agrada ser-ho?

Sí, és una gran responsabilitat però a mi m'agrada força.

10. És complicada la feina de capità?

(Amb una petita rialla) Depèn del moment i dels companys, si et fan cas, si es porten bé...

11. Com és que l'altre dia vas ser tu qui va llegir un discurs davant de tot el club?

Jo ara estic a la categoria Infantil A i aquesta categoria està a la meitat. Cada any el capità d'aquesta categoria ha de fer un discurs i com que jo sóc el capità em va tocar a mi.

12. Quan vas llegir el discurs estaves nerviós?

Una mica, però no gaire.

13. De què anava el discurs?

El discurs anava sobre l'experiència en el club, el que ens dóna el club a nosaltres...

14. Et va agradar llegir-lo?

(Rient) Sí, força, però em va fer una mica de vergonya.

15. Creus que el vas llegir com un gran capità d'equip?

(Rient) No ho sé, suposo que sí.

16. Com et vas sentir després d'haver-lo llegit?

Em vaig sentir força content perquè ho havia fet bé, o això crec.

17. Com és jugar en un equip tan bo?

A mi m'agrada molt i per ser un bon jugador és important tenir uns valors assimilats.

18. Has fet bons amics en el club?

Sí, molt bons amics.

19. Et va costar adaptar-te en un nou club?

Al principi sí, per coses com els estudis, però els meus companys d'equip em van ajudar molt.

20. Què t'ha ensenyat el futbol?

A part de millorar el comportament al camp també m'ha ensenyat que és molt important saber-se comportar fora del camp.

Bé, això, és tot. Hem vist que l'Arnau és un noi a qui li agrada molt el futbol i està molt bé amb els seus companys d'equip. Un noi que té uns valors molt importants i que segurament arribarà lluny. Segueix així Arnau!

Núria Rebugent i Laura Cullell.

2n ESO "B"

Notícies

Judith Navarra i Èlia Bosch finalistes

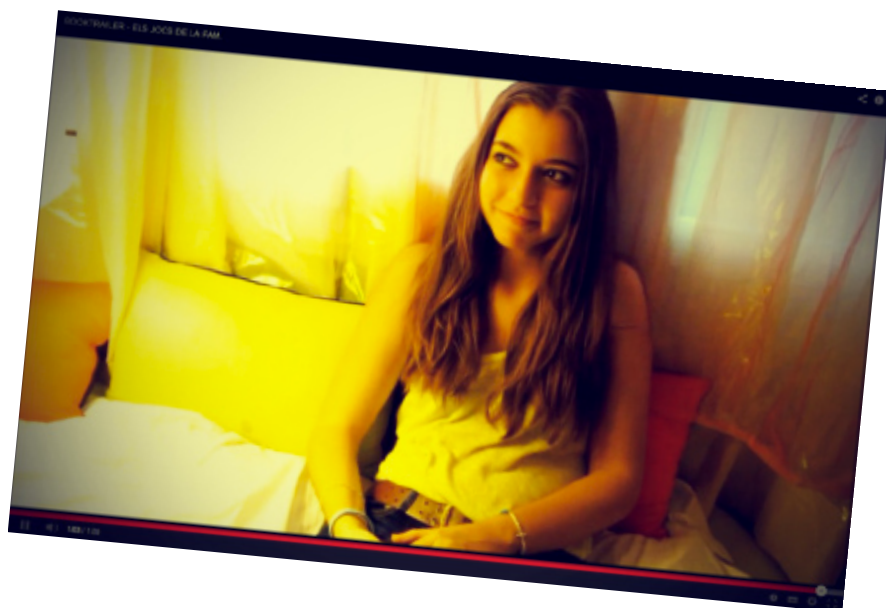
Les exalumnes Judith Navarra i Èlia Bosch han estat finalistes en el concurs de Booktrailer organitzats per les biblioteques de Catalunya.

Les dues ex-alumnes han estat concretament finalistes en l'apartat de guió de l'esmentat concurs que tracta sobre la presentació de llibres mitjançant un curt.

Aquesta pràctica publicitària es va posar de moda fa uns anys i el grau de professionalitat i de creativitat a l'hora de presentar un llibre per part de les editorials ha aconseguit una qualitat similar als curts que es presenten amb les pel·lícules d'estrena en els cinemes.

L'enllaç per poder visionar el vídeo és el següent:

http://youtu.be/bY7_S-BboW4

Les columnes “

L'auge de les operadores virtuals

Ja fa uns anys, durant l'època de crisi que estem travessant, que les operadores tradicionals com Movistar o Vodafone estan perdent clients pels injustos i inflats tractes o la mala qualitat del servei tècnic. Sempre que hi ha un perdedor hi ha un guanyador, i en aquest cas les operadores que creixen són les popularment conegudes com a operadores mòbils virtuals, o per les sigles OMVs. Només aquest any les OMVs han guanyat més d'un milió i mig d'usuaris. Marques com Pepephone o Simyo s'han guanyat el seu lloc durant els últims anys, gràcies a l'oferta de tarifes molt complertes per preus molt baixos. També les ventes de mòbils lliures han augmentat, ja que les operadores ja quasi que no descompten res per la permanència, i fins i tot Movistar actualment ofereix tots els seus mòbils lliures.

És lògic que en moments d'incertesa econòmica molta gent es passi a les tarifes més barates, però crec que el trasllat cap a les OMVs no és un fet només temporal, perquè molts usuaris, cada dia més, estan molt satisfets amb les operadores virtuals i han tingut males experiències amb les tradicionals. Tot i això les companyies amb més línies segueixen sent, en aquest ordre, Movistar, Vodafone i Orange, i aquesta última ja va compra Simyo, Amena i corren rumors de la compra de Yoigo. La realitat és que els consumidors cada vegada exigeixen més, i no és per menys si comparem les tarifes espanyoles amb, per exemple, les angleses, per tant tan si les OMVs és una moda com si no, els consumidors hauran guanyat esperit crític, i això és molt bo per la competitivitat del futur.

David Cot

Alumne de 4t d'ESO

Opinions expressades pels mateixos alumnes

No és cosa d'avis...

La música és una de les coses que més present tenim en gairebé qualsevol lloc del planeta. No només tenim música als concerts i no és necessari comprar discos per a escoltar-la. Actualment la música ens envolta i existeixen molts estils d'aquesta. A més, des de fa aproximadament un any i, sobretot aquest passat estiu, s'han creat molts grups de música que canten en català, i fins i tot s'ha dit que s'ha arribat a explotar la música en el nostre idioma. Però això és un tema en el que no m'agradaria entrar. Així que deixant de banda els nous estils musicals, em centraré en aquest que ha existit des de fa segles. La música clàssica.

Aquest estil de música no és popular entre els joves d'avui en dia. Són pocs els que són capaços de gaudir de la música clàssica. Hi ha qui opina que aquest estil de música és avorrit i que només en gaudeix la gent gran, o qui l'estudia des de fa temps. I per això vull parlar d'aquest tema. Porto uns deu anys introduïda en la música clàssica, estudiant en un conservatori, on l'educació es basa, com no podia ser d'altra manera, en la música escrita en aquell temps que ara es veu molt lluny.

Puc dir des de pròpia experiència que aquest estil de música no t'agrada depenent dels anys que portis escoltant-la. Ja que, si t'obliguessin a escoltar un estil de música que no t'agradés, per posar un exemple, durant onze anys de la teva vida no t'agradaria per art de màgia. Hi ha qui obliga als seus fills o néts a assistir a classes de música i a tocar un instrument. I al principi pot estar bé, perquè la cosa no es extremadament complicada. Però quan van passant els anys, si estàs obligat a tocar un instrument que no t'agrada, l'avorriràs i no hi posaràs ganes.

Admeto que fer estudis de música clàssica ha de ser una cosa que t'agradi per poder dur-ho amb continuïtat i complint amb les hores d'estudi necessàries. Com se sol dir, s'ha de fer el que t'agrada i, com tot, això t'ha d'agradar. Són moltes hores i t'has de comprometre a estudiar-ne més. A més, has de tenir la capacitat de compaginar-ho amb els estudis de l'institut. Tot i així, la música clàssica no és només per gent gran. Us convido a gaudir d'algun fragment de música clàssica, potser descobriu una manera de relaxar-vos.

Elisabet Augustin Alumna de 4t d'ESO

Opinions expressades pels mateixos alumnes

Miscel·lània

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: visita a la Fundació Mona, excursió al Parc Art, activitats de plàstica, la castanyada al pati de l'escola i una visita a la Sagrada Família.

Miscel·lània

*D'esquerra a dreta i de dalt a baix:
convivències amb els
de 6è, la castanyada,
la cartellera de les
vacances, visita a
Can Torremansa i la
classe de 2n B.*

Miscel·lània

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: visita dels alumnes de 4t d'ESO al diari El Punt- Avui. Les proves psico-pedagògiques a 2n. Les xerrades sobre la Marató. I dues instantànies de la castanyada amb els alumnes de primer.

